

جنگنده‌های میگ-۲۹ در راه کی‌یف

۲ کشور لهستان و اسلواکی نخستین اعضای ناتو هستند که جنگنده‌های خود را راهی اوکراین می‌کنند

آندری دودا، رئیس‌جمهور لهستان اعلام کرده که این کشور در روزهای آینده ۴ جنگنده میگ-۲۹ خود را به اوکراین منتقل خواهد کرد و قصد دارد در آینده نزدیک تعداد دیگری را نیز روانه اوکراین کند.
ادوارد هگر، نخست‌وزیر اسلواکی هم روز جمعه گفت که کشورش ۱۲ فروند میگ-۲۹ خود را به اوکراین ارسال خواهد کرد.
براساس گزارش رویترز، فعالیت ناوگان ۱۱ فروندی میگ-۲۹ اسلواکی تابستان سال گذشته به دلیل قدیمی بودن متوقف شده بود و بسیاری از این جنگنده‌ها در حال حاضر در اسلواکی عملیاتی نیستند.
در عین حال لهستان و اسلواکی، اولین اعضای ناتو هستند که به درخواست کی‌یف در ارسال جنگنده برای مقابله با برتری هوایی روسیه پاسخ مثبت داده‌اند.

ننگونه که آکسیوس گزارش داده، نیروی هوایی اوکراین در حال حاضر تجربه کار با میگ-۲۹ را دارد و بنابراین به‌احتمال زیاد خواهد توانست بلافاصله از این جنگنده‌ها استفاده کند.
اگرچه رئیس‌جمهور لهستان و نخست‌وزیر اسلواکی نگفته‌اند که چه زمانی اوکراین این هواپیماهای جنگی را دریافت خواهد کرد، اما ماتئوش مورایوے تسکی، نخست‌وزیر لهستان به خبرنگاران گفت که اعزام جنگنده به اوکراین ممکن است تا هفته آینده صورت گیرد.

همزمان جان کری، سخنگوی شورای امنیت ملی آمریکا به خبرنگاران گفت که باوجود تصمیم لهستان برای ارسال جنگنده به اوکراین، موضع دولت‌بایدن در مورد تأمین هواپیمای مورد نیاز این کشور تغییر نمی‌کند و ارسال جنگنده‌های اف-۱۶ به کی‌یف در دستور کار نیست.

مقاتل‌ورکراین از زمان آغاز جنگ از کشورهای اروپایی و آمریکا خواسته بودند که جت‌های جنگنده را اختیار کی‌یف قرار دهند
یا یک منطقه پرواز ممنوع بر فراز اوکراین ایجاد کنند.
بااین حال تاکنون آمریکاو دیگر کشورهای اروپایی باخواسته اوکراین برای ارسال جنگنده موافقت نکرده‌اند.

همزمان یوری ایگنات، سخنگوی نیروی هوایی اوکراین گفته است: «جنگنده‌های میگ مشکلی را حل نمی‌کنند، ما به جنگنده‌های اف-۱۶ نیاز داریم.»
از سوی دیگر، دیمیتری پسکوف، سخنگوی رئیس‌جمهور روسیه روز جمعه تأکید کرد که تأمین جت‌های جنگنده توسط لهستان و اسلواکی برای اوکراین هیچ تأثیری بر عملیات روسیه در اوکراین نخواهد گذاشت.
به گفته سخنگوی رئیس‌جمهور روسیه، ۲ کشور لهستان و اسلواکی صرفاً با دنبال رد کردن تجهیزات قدیمی و غیر ضروری خود هستند.

تعليق موقت حکم بازداشت

عمران خان

دادگاه‌های اسلام‌آباد و لاهور احکام بازداشت نخست‌وزیر سابق پاکستان را با پذیرش وثیقه، تعلیق کردند

دادگاه عالی اسلام‌آباد، حکم بازداشت عمران خان، نخست‌وزیر سابق پاکستان را به حالت تعلیق درآورد.
همچنین دادگاه عالی لاهور وثیقه ارائه شده از سوی عمران خان در پرونده قضایی دیگری را که در اوایل هفته جاری علیه وی تشکیل شده بود، تأیید کرد.
خان روز جمعه با همراهی تعداد زیادی از هواداران خود وارد دادگاه لاهور شد تا در پرونده‌هایی که در دادگاه‌های لاهور و اسلام‌آباد در پی درگیری‌ها علیه وی تشکیل شده است، ضمانت آزادی موقت بگذارد.
دادگاه برای پرونده‌های ثبت شده علیه خان در لاهور ۱۰ روز زمان داد و برای پیگیری پرونده‌های ثبت شده در اسلام‌آباد تا ۲۴ مارس یعنی یک هفته دیگر به خان مهلت داده است.

زهر صدیق، کارشناس حقوقی نزدیک به خان به الجزیره گفت که درخواست وثیقه از دادگاه‌های امرای عادی است.
الجزیره همچنین گزارش داده است پس از درگیری هفته گذشته هواداران خان و پلیس که به دنبال تلاش برای دستگیری نخست‌وزیر سابق پاکستان صورت گرفت، حداقل ۴ پرونده جدید در دادگاه لاهور علیه عمران خان تشکیل شده است.

با وجود آنکه حکم بازداشت صادر شده علیه خان در دادگاه اسلام‌آباد که مربوط به پرونده ادعایی فساد است، به‌صورت موقت تعلیق شده، اما دادگاه از خان خواسته است تا روز شنبه در دادرسی بدوی در اسلام‌آباد حاضر شود.
فیصل فرید چودری، وکیل خان به الجزیره گفت: «ما روز شنبه حضور عمران خان در دادگاه را تضمین خواهیم کرد.»
خان پیش‌تر هم در مصاحبه‌ای در روز پنجشنبه تأکید کرد به‌دود که قصد دارد در دادگاه اسلام‌آباد حاضر شود، مسرت چیمبا، عضو ارشد حزب تحریک انصاف که خان رهبری آن را بر عهده دارد، گفت: «خست‌وزیر پیشین پاکستان هیچ‌گاه از حضور در دادگاه‌ایی نداشته و تأخیر صورت گرفته صرفاً به‌دلیل برخی نگرانی‌های امنیتی بوده است.»
چیمافزود: «عمران خان هرگز قصد کرد که همه پرونده‌ها با هم یک‌جا برررسی شوند.»
عمران خان نیز در گفت‌وویی با الجزیره تأیید کرده است که از زمان برکناری وی در پارلمان در ماه آوریل ۲۰۲۲ یعنی از حدود یک سال پیش تاکنون، حداقل ۸۵ پرونده علیه او تشکیل شده است.
خان همچنین بدون نام بردن از کسی گفت: «من معتقدم همان افرادی که می‌خواهند من را به زندان بیندازند، مسئول سوءعصد به جان من بوده‌اند.»

گزارش ۱ هدی به شیران روزنامه نگار

هفدهم مارس سال ۲۰۰۳ (۲۶ اسفند ۱۳۸۱) بود که جرج بوش، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، بااعلام شکست دیپلماسی، به صدام حسین، رهبر وقت عراق، ۴۸ ساعت فرصت داد تا کشورش را ترک کند؛ او لیتیماتومی که صدام نپذیرفت و نیروهای ائتلاف به رهبری آمریکا ۳۲روز بعد بااین ادعا که عراق تسلیحات کشتار جمعی دارد به این کشور حمله کرده و به زمامداری ۲۴ساله صدام پایان دادند. ماجرای سقوط صدام برای عراقی‌ها اما آنگونه که تصور می‌کردند پیش‌نرفت. امروز علاوه بر جولان بحران سیاسی، یک چهارم جمعیت این کشور (یعنی چیزی حدود ۱۱ میلیون نفر) زیر خط فقر زندگی می‌کنند. همچنین این کشور همواره در طول ۲ دهه گذشته در فهرست فاسدترین کشورهای جهان قرار داشته است. «زُرز کلمانسو» سیاستمدار فرانسوی قرن نوزدهم و بیستم، درباره جنگ می‌گوید: «جنگ مجموعه‌ای از فجایع است که در نهایت به پیروزی منتج می‌شود.» اما جنگ عراق که ۲۰سال پیش آغاز شد، با ادعای پیروزی آمریکا شروع و با مجموعه‌ای از فجایع به پایان رسید؛ البته اگر بتوان آن را پایان یافته قلمداد کرد، چرا که با وجود فساد گسترده و نظام سیاسی ناکارآمد در عراق از یک سو و هزینه‌های گزاف ادامه حضور نیروهای آمریکایی در این کشور، آمریکایی‌ها و مردم منطقه هنوز با تبعات این جنگ دست به گریبان هستند.

هزینه‌های گزاف جنگ عراق

براساس تازه‌ترین برآوردهای دانشگاه براون در آمریکا، هزینه‌های جنگ آمریکا در عراق و پس از آن سوریه را احتساب هزینه‌های وزارت دفاع (پنتاگون) و وزارت خارجه این کشور تا به امروز به ۱.۷۹ میلیارد دلار رسیده است که با توجه به تداوم حضور ۲۵۰۰ نظامی آمریکایی در عراق و سوریه و هزینه نگهداری از سربازانی که در این جنگ دچار نقص عضو شدند، تا سال ۲۰۵۰ میلادی به بیش از ۲.۸۹ هزار میلیارد دلار خواهد رسید. در این جنگ بیش از ۳۲ هزار سرباز آمریکایی زخمی شدند و ده‌ها هزار نیروی دیگر هم از ابتلا به بیماری‌های مختلف مربوط به جنگ رنج می‌برند. شمار تلفات نظامی آمریکا در عراق و سوریه در ۲۰ سال گذشته ۴ هزار و ۹۹۰ نفر بوده است. اما مجموع قربانیان این جنگ از جمله غنظامیان، سربازان، نیروهای پلیس، خبرنگاران، شبه‌نظامیان عراقی و سوری‌های به بیش از ۵۵۰۴ تا ۵۸۰۴ هزار نفر می‌رسد. البته این آمار تنها شامل کسانی است که به‌طور مستقیم در جنگ کشته شده‌اند؛ نه افرادی که به‌طور غیر مستقیم و در نتیجه آوارگی، بیماری یا گرسنگی

بین‌الملل

نیروهای آمریکایی در حال ساقط کردن مجسمه صدام در بغداد، عکس، AP.

جنگ عراق، ۲۰ سال بعد

با گذشت ۲ دهه از تجاوز نظامی آمریکا به عراق، تبعات داخلی و منطقه‌ای این جنگ همچنان ادامه دارد

ناشی از جنگ جان خود را از دست داده‌اند.

جنگ عراق فضای سیاسی آمریکا را نیز تحت تأثیر قرار داده است. جولین بورگر در روزنامه گاردین نوشته: «جنگ عراق و هزینه‌های انسانی و مالی آن اعتماد مردم آمریکا به نظام سیاسی این کشور را تحت تأثیر قرار داد و زمینه‌ساز قدرت‌گیری بیشتر راسته‌های افراطی و ظهور سیاستمدارانی چون دونالد ترامپ شد که از تشکیلات سنتی سیاسی در آمریکا به‌شدت انتقاد می‌کنند.»

اشتباه بزرگ چه بوده؟

آمریکا گرچه در سال ۲۰۱۱ پایان جنگ عراق را اعلام کرد و بیشتر نیروهای خود را از این کشور خارج کرد اما ظهور گروه‌های تروریستی به‌ویژه داعش در نتیجه خلأ سیاسی پس از آن باعث شد تا تروریست‌ها یک سوم عراق و سوریه را تصرف کنند. «تویی دوچ» کارشناس انگلیسی مسائل عراق، با اشاره به هرچ‌مورج دوران پس از جنگ در عراق و نتایج تحقیقات پیرامون جنگ عراق از جمله گزارش چیلکات در انگلیس به گاردین می‌گوید: «چندین عامل در فر و پاشی عراق پس از جنگ نقش داشت از جمله تحریم‌هایی که علیه عراق در دوران صدام وضع شده بود و همچنین بعث‌زدایی. اما بزرگ‌ترین و مهم‌ترین اشتباه، حمله نظامی به کشوری بود که هیچ چیز درباره آن نمی‌دانستیم. ائتلاف آمریکا در این حمله از مشاوره تبعیدی‌های عراقی استفاده کرد که ۲۰ سال پیش این کشور را ترک کرده بودند. مقدر شده بوده که در این جنگ شکست بخوریم.» تیم حقیقت‌یاب دولت انگلیس به ریاست جان چیلکات پس از ۷ سال تحقیقات آشکارا اعلام کرد که دولت انگلیس نسبت به تحولات عراق درک صحیحی نداشته است.

جنگ عراق ارزش‌اش را داشت؟
مؤسسه پیو در سالگرد حمله آمریکا به عراق، نتایج یک نظرسنجی مربوط به سال ۲۰۱۹ را بازنگری کرده است. در این نظرسنجی، اکثر آمریکایی‌ها و نظامیان آمریکایی حاضر در جنگ، ادعا کرده‌اند که جنگ عراق ارزش جنگیدن نداشت.

ارزش‌اش را داشت	۳۲٪	ارزش‌اش را نداشت	۶۲٪
بزرگسالان آمریکایی	۳۳٪	نظامیان سابق آمریکا	۶۴٪
نظامیان آمریکایی که در عراق و افغانستان جنگیده‌اند	۳۷٪	نظامیان آمریکایی که در عراق و افغانستان جنگیده‌اند	۵۹٪

بن بست سیاسی در فرانسه

تهدید متقابل دولت و مجلس فرانسه علیه هم بر سر طرح افزایش سن بازنشستگی باعث شده تا پاریس بر سر دوراهی بر گزاری انتخابات زودهنگام یا انحلال کابینه قرار گیرد

فرانسه با یکی از سخت‌ترین دوره‌های سیاسی خود روبه‌روست. در کاخ الیزه، نهاد مرکزی، رئیس‌جمهور سرسختی مستقر است که اصرار به پیشبرد طرح خود برای افزایش سن بازنشستگی دارد و در مقابل او ائتلافی گسترده از اتحادیه‌های کارگری و همچنین احزاب سیاسی خواستار لغو طرح بازنشستگی هستند.
طرح بازنشستگی مکرون خواستار افزایش سن بازنشستگی از ۲۲ به ۶۴ سال به صورت تدریجی تا سال ۲۰۳۰ به‌گونه‌ای است که هر سال ۳ ماه به سن بازنشستگی افزوده شود، اما اتحادیه‌های کارگری در مقابل قانونی شدن این طرح به‌شدت مقاومت می‌کنند. از سوی دیگر، رئیس‌جمهور فرانسه برای تصویب و قانونی کردن طرح خود در مجلس با چالش روبه‌رو شده و نتوانسته آرای لازم را برای تصویب آن از طریق روال عادی به‌دست آورد. از این‌رو مکرون از نخست‌وزیر خواسته تا با استناد به ماده ۴۹.۳ قانون اساسی این کشور و استفاده از اختیارات ویژه، طرح بازنشستگی را بدون رأی‌گیری در مجلس به قانون تبدیل کند. اما استفاده از اختیارات ویژه برای قانونی کردن یک طرح بدون مصوبه مجلس ملی خطر ایجاد یک بحران سیاسی تمام‌عیار را به‌دنبال دارد.
مکرون در حال حاضر در مجلس ملی فرانسه فاقد اکثریت لازم است و

مخالفان او دولت را تهدید کرده‌اند که اگر بدون تصویب مجلس طرح خود را اجرائی کند، با رأی عدم‌اعتماد، نخست‌وزیر را برکنار و کابینه را منحل خواهند کرد. مکرون از ژوئن ۲۰۲۲، یعنی از حدود ۹ ماه پیش اکثریت را در مجلس ملی از دست داده و در این شرایط بر گزاری رأی عدم‌اعتماد به کابینه او در مجلس امکان‌پذیر به‌نظر می‌رسد. از سوی دیگر، منتها‌احزاب کابینه او حتی جمهوری خواهان راست میانه هم که متحد دولت مکرون به شمار می‌روند، با طرح بازنشستگی او همراهی نکرده‌اند.

در عین حال، اگرچه استفاده از اختیارات ویژه توسط دولت فرانسه کمی غیرعادی به‌نظر می‌رسد، اما موضوعی بی‌سابقه نیست. میشل راکار، نخست‌وزیر سوسیالیست فرانسه که دولتش از سال ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۱ در مجلس ملی در اقلیت قرار داشت، ۲۸ بار طرح‌های خود را با استفاده از اختیارات ویژه به پیش برد. اما استفاده از اختیارات ویژه برای دولت بدون ریسک نیست. استفاده از اختیارات ویژه بقای دولت را از طریق رأی عدم‌اعتماد با تهدید روبه‌رو می‌کند. اگر مخالفان در مجلس ملی، به نخست‌وزیر رأی عدم‌اعتماد بدهند، رئیس‌جمهور فرانسه برای معرفی و تشکیل کابینه بعدی هم با چالش روبه‌رو می‌شود و شاید مجلس ملی به آسانی اجازه ندهد تا دولت مکرون کابینه جدید را به آسانی تشکیل دهد. در حال حاضر ژان لوک ملانسون، رهبر حزب چپ‌گرای «فرانسه تسلیم‌ناپذیر» و مارین لوین، رهبر حزب راست‌گرای «جهه ملی» روشنی از آینده سیاسی فرانسه در کوتاه‌مدت دیده نمی‌شود.

تحلیل

جنگ عراق، بازترتیب نمونه مداخله غرب

ایشان ثارور، مقاله نویس واشنگتن پست: دو دهه از تجاوز نظامی آمریکا به عراق گذشته و عراقی‌ها دیدگاه‌های متفاوتی را دربراه این جنگ دارند اما برخی واقعیت‌ها اجتناب‌ناپذیر است-از جمله اینکه سدها هزار عراقی کشته شدند. بسیاری از عراقی‌ها که روزگاری از مخالفان صدام بودند بر این باورند که اگر حمله آمریکا نبود سدها هزار عراقی هنوز زنده بودند و کودکان در شهر فلوچه به‌دلیل مسمومیت‌های شیمیایی با نقص‌های مادرزادی به دنیا نمی‌آمدند. بسیاری از شخصیت‌ها و سیاستمدارانی که روزگاری از این تجاوز نظامی برای سرنگونی صدام و مبارزه با سخرانی چندماه پیش خود زمانی که می‌خواست تصمیم ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، برای حمله کشور همسایه -اوکراین- را محکوم کند به جای اوکراین از کلمه عراق استفاده کرد و گفت: «تصمیم یک فرد برای حمله به عراق وحشیانه و غیر قابل توجیه است.» واشنگتن پست می‌نویسد: «پس از گاف‌بوش صدای خنده برخی از حضار بلند شد اما بسیاری هم هستند که نمی‌خندند چرا که دولت بوش برای آغاز جنگ خود به اطلاعات نادرست و دروغ متوسل شد و این برایشان خنده‌دار نیست. اصرار رئیس‌جمهور وقت آمریکا مبنی بر اینکه تغییر رژیم سیاسی در عراق ثبات بیشتری را برای خاورمیانه به‌ار معنای می‌آورد دقیقاً نتیجه عکس داد و میراثی چون بی‌ثباتی و ظهور سازمان‌های تروریستی چون داعش را در پی داشت. سال‌ها اشتگی سیاسی، بن‌بست پارلمانی و فساد ثابت کرده که چشم‌انداز آمریکا برای تثبیت دمکراسی لیبرال در عراق توهمی بیش نبود.»

شنبه ۲۷ اسفند ۱۴۰۱
شماره ۸۷۳۸

نقل قول

انتخابات ریاست‌جمهوری، زلزله سیاسی در ترکیه است
بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه؛ مردم سوریه و ترکیه اختلافی با یکدیگر ندارند. مشکل از سوی سیاستمداران ترکیه است چراکه آنها زیاده‌خواهی‌های خاص خود را دارند. تنها زلزله‌ای که سیاست‌های ترکیه را تغییر خواهد داد، انتخابات راست‌جمهوری است. این برای آنها یک زلزله است. (شبکه آر تی)

باید قدرت بازدارندگی مان را نشان دهیم
کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی؛ کره شمالی راهی جز نشان دادن قدرت خود ندارد. واشنگتن و ستول بابرگاری مانورهای نظامی بی‌پروا، در مقیاس وسیع در شبه‌جزیره کره خصوصت آشکاری با پیونگ‌یانگ نشان می‌دهند. بر این اساس تقویت قدرت بازدارندگی زندگی مسالمت‌آمیز را تضمین می‌کند. (راشادوی)

رژیم اسرائیل تنها زبان زور را می‌فهمد
اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی حماس؛ رژیم اسرائیل تنها زبان زور را می‌فهمد. گردان‌های القسام موفق به ساخت موشک‌هایی شده‌اند که به هر نقطه‌ای از سرزمین‌های اشغالی می‌رسند. در حال حاضر شاهد تشدید مقاومت مسلحانه و ازسگیری چرخه جدید جهاد در سرزمین فلسطین به‌ویژه در کرانه باختری هستیم. (المیادین)

خبر

بلندشدن صداها در لندن به نفع فلسطین

لیلاموران، نماینده لیبرال دمکرات در پارلمان انگلیس در تلاش برای به رسمیت شناختن رسمی کشور فلسطین توسط دولت لندن است. او قرار است درباره به رسمیت شناختن رسمی فلسطین طرحی را در پارلمان ارائه کند. موران به وب سایت نیو عرب گفته است: «امیدوارم رأی طرح به قانون شدن نزدیک‌تر شود.» موران همچنین در خواست کرده که نمایندگی فلسطین در لندن به سفارت ارتقا یابد و وضعیت دیپلماتیک کامل برای نماینده دولت فلسطین برقرار شود. موران نخستین نماینده انگلیسی-فلسطینی در مجلس انگلیس در طرحی غیرالزام‌آور با اکثریت قاطع به نفع به رسمیت شناختن فلسطین به‌عنوان یک کشور مستقل رأی داده بودند. موران معتقد است که با ادامه اشغالگری اسرائیل در کرانه باختری و ساخت شهرک‌های غیرقانونی، اکنون زمان آن فرا رسیده که انگلیس کشور فلسطین را به رسمیت بشناسد. موران همچنین گفته است که تلاش خواهد کرد تا سایر نمایندگان مجلس را با این طرح همراه کند. فلسطینی‌ها در انگلیس مدت‌هاست که از دولت لندن خواسته‌اند تا به‌دلیل نقش این کشور در بیانه‌ی مستقل فلسطین را به رسمیت بشناسد، اما دولت لندن تاکنون به این درخواست‌هایی توجه بوده است.

کیوسک

هفته نامه اکونومیست [انگلیس]

نتانیاهو اسرائیل را متلاشی می‌کند؟

اسرائیل با نزدیک شدن به هفتاد و پنجمین سال تاسیس، با بحران روبه‌روست. اصلاحات قضایی دولت تندرو بنیامین نتانیاهو حاکمیت قانون را تضعیف کرده و صدای معترضان در تل‌آویو بسیار بلند است. به‌دلیل اعتراضات و مخالفت‌های گسترده، نتانیاهو با خطر از دست دادن میراث سیاسی خود مواجه است و احتمالاً بعد از این اسرائیل کمتر می‌تواند با چالش‌های اجتماعی و ژئوپلیتیکی دهه‌های آینده مقابله کند. ژنرال‌های ارتش، کارآفرینان و سرمایه‌گذاران همگی هشدار می‌دهند که تل‌آویو در معرض تهدید است. حدود ۶۰ درصد از ساکنان مخالف اصلاحات قانونی هستند. از سوی دیگر، حمایت دمکرات‌ها و جمهوری‌خواهان آمریکا از نتانیاهو در حال کاهش است. با این همه، نتانیاهو فقط به فکر حفظ موقعیت خود است.